

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.224/2026/6.
A felperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (felperes címe)
A felperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete (7100 Szekszárd, Augusz Imre u. 9-11. 3/306-307., képviselő: dr. Borostyán Ágnes ügyvéd, székhely: képviselő címe)
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közszerzőlati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (24. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.780/2024/22. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2008. június 16-tól állt hivatásos szolgálati jogviszonyban a felperes helység1 Rendőrkapitányságán, először bűnügyi technikusként, majd 2012. április 6-tól a osztály1 csoport1 vezetőjeként; 2013. február 1-től a helység1 Rendőrkapitányság osztály2 alosztály1 referenseként, 2013. november 16-tól a osztály2 szolgálatparancsnokaként; 2020. július 1-től a Rendőrkapitányság alosztály2ra került át, ahol bűnügyi technikus beosztást töltött be, végül 2022., november 1-től a megyei rendőrfőkapitányság osztály3án látta el feladatait ugyancsak bűnügyi technikusként.

[2] Az alperes 2012. szeptember 19-én készített jelentésében számolt be arról, hogy középiskolai nyelvi képesítést szerzett, valamint csatolta a számlú nyelvvizsga-bizonyítványát.

[3] Az alperes a fegyveres szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 104. § (5) bekezdés b) pontja, majd a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 160. §-a alapján idegennyelv-tudási pótlékban részesült a helység1 Rendőrkapitányság vezetőjének szám2ú parancsa alapján 2012. október 1-jétől a köztisztviselői illetményalap 60%-ának megfelelő összegben, összesen 130 hónapon keresztül szolgálati jogviszonyának megszűntetéséig. Az alperes szolgálati viszonya 2023. augusztus 10. napjáig állt fenn.

[4] A nyomozóügyészség Nyom.szám3ú büntetőeljárást folytatott, melynek eredményeként a Monori Járásbíróság 2021. október 4. napján hozott szám4ú elsőfokú ítéletében vesztegetés büntette elkövetése miatt az alperes bűnösségét megállapította és megrovás intézkedést alkalmazott vele szemben. Az elsőfokú ítéletet a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a szám5ú ítéletével helybenhagyta, ezáltal az elsőfokú ítélet 2023. május 9. napján jogerőre emelkedett.

[5] A szolgálati juttatás visszafizetése tárgyában a közjegyző előtt 2024. május 30. napján szám6on fizetési meghagyásos eljárás indult, mely ellentmondás folytán perré alakult.

A kereset és a védírat

[6] A felperes a keresetében 3.011.873 forint és annak 2018. március 1. napjától járó késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[7] Igényét a Hszt. 11. § (1)-(3) bekezdéseire és 164. § (3) bekezdésére alapította; előadta, hogy 2024. március 7. napján szerzett tudomást a Hivatalos Értesítő HI 18. számából arról, hogy az nyelviskola kft. közzétette közleményét az 1/2024. ügyszámú nyelvvizsga-

bizonyítványok megsemmisítéséről rendelkező határozatáról. A határozat utolsó oldala utal arra, hogy a bizonyítványok megsemmisítésére – így az alperes nyelvvizsga-bizonyítványának megsemmisítésére is – azért került sor, mert jogerős bírósági ítélet állapította meg, hogy azok „kiállítását bűncselekmény befolyásolta”.

[8] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 134. § (3) bekezdése alapján a keresetlevelet a perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről való tudomásszerzés időpontjától számított 90 napon belül határidőben, 2024. május 30. napján nyújtotta be.

[9] Az alperes a védiratában elsődlegesen alaki, másodlagosan érdemi védekezést terjesztett elő.

[10] Alaki védekezésében a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján a keresetindítási határidő elmulasztására hivatkozott és a keresetlevél visszautasítását kérte. Állította, hogy a felperesnek nem a Hszt. 11. § (1)-(3) bekezdései szerinti elévülési időt kellett volna figyelembe vennie az igényérvényesítésnél, hanem a Kp. 134. § (3) bekezdésében meghatározott keresetindítási határidőt, mivel a két határidő jogi természete különböző (Kúria Kf.VII.40.518/2021/3.), eltérő az elmulasztásának kimentethetősége, a kezdő időpontjuk, és a be nem tartásukhoz fűzött eljárásjogi következmény is. A keresetlevelet a perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről való tudomásszerzés időpontjától számított 90 napon belül lehet csak benyújtani, aminek a felperes eleget tett a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem 2024. május 30. napján történő előterjesztésével, azonban az alperes vitatta, hogy az igény érvényesítése a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenségének megállapításával nyílt volna meg. Állította, hogy az igény a büntetőbírósági ítélet másodfokú jogerőre emelkedésétől, azaz 2023. május 9. napjától megnyílt, illetve az arról való tudomásszerzéstől, legkésőbb 2023. augusztus 10. napján, ekkor ugyanis a felperes tudomást szerzett arról, hogy az alperessel szemben az elsőfokú bíróság által megrovást kiszabó ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta. Ehhez képest a Kp. 134. § (3) bekezdésében foglalt 90 napos határidőt 2023. május 9. napjától vagy azt követően, de legkésőbb 2023. augusztus 10. napjától kellett számítani, vagyis a Kp. XXIII. Fejezetén belül elhelyezett, a nem közigazgatási szerv ellen indított per további különös szabályait kellett alkalmazni (Kúria Kpkf.45.132/2022/4.).

[11] Érdemi védekezésében a követelés jogalapját nem, azonban összecszerűségét és annak időszakát is vitatta. Értékelése szerint összesen bruttó 2.895.923 forint az általa csatolt kimutatásuk alapján a követelés összecszerűsége, amelynek nettó összege 1.925.785 forint, amely az alperest ténylegesen terhelő összeg a 2013. január 1 – 2023. augusztus 10. közötti időszakot, összesen 126 hónapot felölelve. Hivatkozott arra, hogy a felperes a Hszt. 3. §-ában megfogalmazott együttműködési kötelezettség szabályait nem vette figyelembe és nem alkalmazta, a fizetett illetmény folyósítását nem függesztette fel és nem szüneteltette, amivel bruttó 54.446 forint többletterhet rótt alperesre.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek jogalap nélkül felvett illetmény jogcímén 3.011.873 forintot, és ennek 2018. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 180.082 forint perköltséget.

[13] Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes a Hszt. 164. § (3) bekezdésén alapuló igényét a Kp. 134. § (3) bekezdése szerint érvényesíthette, a keresetlevelet az azt megalapozó tényről, körülményről való tudomásszerzéstől számított 90 napon belül terjeszthette elő.

[14] A felek álláspontja eltért abban, hogy a keresetindítás benyújtása szempontjából mi tekinthető olyan ténynek, amelyről való tudomásszerzéstől kellett számolni a 90 napos keresetindítási határidőt. E körben az elsőfokú bíróság nem osztotta az alperes álláspontját, megítélése szerint a tudomásszerzés időpontjának nem a büntetőbírósági ítélet jogerőre emelkedése napját, hanem a nyelvvizsga-bizonyítványt kiállító hatóság értesítésének közzététele napját kell tekinteni a nyelvvizsga-bizonyítvány megsemmisítésére vonatkozóan. Az idegennyelv-tudási pótlék folyósításának feltétele ugyanis az érvényes nyelvvizsga-bizonyítvány mint okirat volt, amelynek kiállítása a hatóság feladata volt, ennek megfelelően az érvénytelenség megállapítása is a hatóság feladatkörébe tartozott. A nyelvvizsga-bizonyítvány megsemmisítéséről szóló döntés közzétételéig az okirat érvényesnek volt tekintendő, és az idegennyelv-tudási pótlék folyósításának feltételét is megteremtette. Következésképp a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenségének közzététele jelentette azt a tény, amely megnyitotta a felperes számára az igényérvényesítés lehetőségét, erre pedig 2024. március 7. napján került sor, az ettől számított 90 napos keresetindítási határidőt pedig a fizetési meghagyás 2024. május 30. napján történt benyújtása megtartotta.

[15] Az elsőfokú bíróság a visszafizetendő pótlék összecszerűségének vitatása körében sem osztotta az alperesi álláspontot. Az alperes részére az általa hivatkozott 2012. október, november és december hónapokban valóban nem folyósították a pótlékot, azonban a 3 hónapra jutó bruttó 69.570 forintot 2013 januárban kifizették, erre tekintettel a felperes helyesen határozta meg az igény összecszerűségét 3.011.873 forint összegben.

[16] Az elsőfokú bíróság nem értett egyet az alperes azon hivatkozásával sem, hogy a pótlékot a felperes nettó összegben követelheti vissza, mivel a perbeli igényérvényesítést megelőzően már megszűnt az alperes hivatásos szolgálati jogviszonya a felperesnél, ezért felperesnek mint munkáltatónak nincs módja visszaigényelni a kifizetett pótlékkal összefüggő járulékokat. Ezt már csak az alperes teheti meg az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 6. § (2) bekezdése és 54. §-a szerint.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[17] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, mindenképp fellebbezésében pergátló akadályként hivatkozott arra, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. Állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 134. § (3) bekezdését, a Hszt. 270. § (2) bekezdését, a felperes az igényérvényesítésre előírt közens 90 napos határidőt nem tartotta be, és így a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az irányadó jogszabályi rendelkezéseket, melynek következtében jogsértő döntést hozott.

[18] Tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az idegennyelv-tudási pótlék folyósítását megalapozó nyelvvizsga-bizonyítvány megsemmisítésének kimondása volt szükséges ahhoz, hogy az igényérvényesítésre megnyíljon a felperes számára, holott a büntetőítéletben való elmarasztalás az, ami a jogtalanságot megalapozta, tehát a nyelvvizsga-bizonyítvány megsemmisítésénél magasabb kategóriának számító büntetőbíróság általi marasztalás. Az elsőfokú bíróság quasi az elévülési időt vette figyelembe az igény érvényesíthetősége körében, azonban e megállapítását semmivel nem támasztotta alá. Ezzel szemben egyértelműen rögzíti a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2023. május 9-én hozott jogerős határozatában (132. oldal), hogy „a büntetőeljárás során egyértelműen bizonyítást nyert, hogy az alperes a szám7ú német középfokú komplex nyelvvizsga bizonyítványát vesztegetés útján szerezte meg”. A büntetőbíróság ítéletének eredménye azt volt, hogy megállapította, hogy az alperes bűncselekmény útján szerezte meg a nyelvvizsga-bizonyítványát, mely alapján folyósított pótlék is jogszerűtlen, jogalap nélküli volt, és ehhez nem kell az, hogy magát a nyelvvizsga-bizonyítványt megsemmisítsék, elegendő a büntetőbíróság által ítéletben tett megállapítás, amely arra vonatkozott, hogy a nyelvvizsga-bizonyítvány vesztegetés, mint Btk. szerinti bűncselekmény útján került megszerzésre és erősebb hatású, mint ebben az esetben másodlagos hatósággént eljáró nyelvvizsga-bizonyítványt kiállító hatóság rendelkezése a bizonyítvány érvénytelenségéről.

[19] Álláspontja szerint a másodfokú büntetőbíróság ítéletének jogerejétől, 2023. május 9. napjától, illetve az arról való tudomásszerzéstől az igény érvényesíthetőségének kezdő időpontja megnyílt.

[20] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes tényállásra és jogi indokolásra alapított helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a törvényszék helytállóan mutatott rá ítélete [19] pontjában arra, hogy a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenségének közzététele jelentette azt a tényt, amely megnyitotta a felperes számára az igényérvényesítés lehetőségét. Az elsőfokú bíróság itt mutatott rá arra, hogy egy közokirat megsemmisítése (és okának nyilvánosságra hozatala) a hivatalos értesítőben való megjelenéssel válik „közölte”, hivatalossá mindenki számára, azok számára is, akik semmilyen formában nem voltak alanyai a büntetőeljárásnak, és így nem kézbesítették részükre az ítéletet. A hivatalos közzétételt kell tekinteni jogot keletkeztető (igényérvényesítést megnyitó) ténynek.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és jogi indokai

[21] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[22] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között és annak indokai alapján vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a részben helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben kialakult gyakorlatának megfelelően megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a jogalap nélküli illetmény visszafizetésére. Döntésének helytálló indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[23] Mindenekelőtt rögzítendő, hogy a Fővárosi Ítéltábla vizsgálódásának irányát egyfelől a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a fellebbezést megalapozó jogszabálysértés, a fellebbezésben pontosan megjelölt – az alperes állítása szerint az elsőfokú bíróság által megsértett – jogszabályhelyek határozták meg. A Kp. 100. § (2) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-404, Kfv.VII.37.651/2020/6. – BHGY K-KJ-2020-385) hangsúlyozta, hogy ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit. Az alperes fellebbezése egyetlen vitás kérdés köré összpontosult, hogy mikortól kell számítani a Kp. 134. § (3) bekezdésében rögzített 90 napos keresetindítási határidőt.

[24] A jelen perben a 2024. május 30-án keresettel érvényesített jogalap nélküli illetmény visszakövetelésére vonatkozóan az ekkor hatályos Hszt. rendelkezései alapján az alábbi jogszabályi rendelkezéseknek van relevanciája. A Hszt. 343. § (1) bekezdése szerint ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2015. július 1-jén lép hatályba. A 345. § -a alapján e törvény hatálybalépése nem szakítja meg az 1996. évi XLIII. törvény szerinti szolgálati viszonyból eredő igények elévülését.

[25] Az elévülés szempontjából az igény esedékessé válásának vizsgálatát kellett elvégezni és mindenekelőtt az esedékessé válás kezdő időpontját megállapítani, figyelemmel arra, hogy az igényérvényesítéskor hatályos Hszt. az elévülésről hogyan rendelkezik. Az idegennyelvtudási pótlék (illetmény) megállapításának alapja az alperes által bemutatott államilag elismert, érvényes nyelvvizsga-bizonyítvány volt, amelyre tekintettel a pótlékot 2012. október 1-jétől 130 hónapon keresztül folyósították a részére. A kifizetett illetmény jogalap nélkülivé válása akkor következett be, amikor az érvényes nyelvvizsgát (bizonyítványt) az nyelviskola kft. határozata megsemmisítette, azaz az idegennyelvtudási pótlék folyósításának jogalapja ekkor szűnt meg függetlenül attól, hogy a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenítése annak megállapítására visszamenőlegesen tette jogalap nélkülivé az illetménypótlékot. Következésképpen a visszakövetelés az érvényes nyelvvizsga

bizonyítvány érvénytelenítésével, és nem a nyelvvizsga megszerzésével érintett bűncselekmény miatti eljárás, vagy a felperes bűnösségét megállapító jogerős büntetőbíróági ítélet meghozatalakor vált esedékessé. A fentiek alapján a perbeli jogvitában az elévülésre az igényérvényesítés időpontjában hatályos Hszt. 11.§-a tekinthető irányadónak. Emellett azonban az igényérvényesítés kapcsán a bíróságnak hivatalból vizsgálnia kellett, mint pergátló akadályt a keresetindítási határidő betartását is; ráadásul ennek vizsgálata megelőzi az elévülés kérdését.

[26] A Kp. 134. § (3) bekezdése szerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, a keresetlevelet a perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről való tudomásszerzés időpontjától számított kilencven napon belül kell a bíróságnál benyújtani.

[27] Amint azt a Kúria már több határozatában (Kf.VII.40.208/2020/5., Kpkf.VII.40.182/2020/3., Kpkf.VII.45.209/2021/2., Kf.VII.45.085/2021/5., Kf.VII.40.518/202/3., Kf.III.39.482/2021/5., Kpkf.VII.39.325/2021/3., Kpkf.III.45.132/2022/4., Kfv.III.45.002/2025/5.) is kifejtette, a Kp. 134. § (3) bekezdése a nem közigazgatási szerv ellen indított perre vonatkozó kógens rendelkezés, az alapján az eljáró bíróságoknak hivatalból is vizsgálniuk kellett, hogy a felperes a hivatásos állomány volt tagjának marasztalására irányuló keresetlevelét e kilencven napos határidőt megtartva terjesztette-e elő a közigazgatási bíróság előtt. Az eljárás lefolytathatóságához azt kellett tisztázni, hogy jelen perbeli tényállás mellett mi tekinthető a perben érvényesített igényt megalapozó ténynek, és e tény vonatkozásában mikor történt meg a felperes tudomásszerzése. A Kp. 134. § (3) bekezdésében említett tudomásszerzés időpontja nem azonosítható az igény érvényesítésének esedékessé válásával, mely utóbbi fogalom az elévülés kezdő időpontját határozza meg.

[28] Az elsőfokú bíróságnak a tudomásszerzés napját meghatározó megállapításai, a Hszt., a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) és az idegennyelv-tudást igazoló, államilag elismert nyelvvizsgáztatás és a külföldön kiállított, idegennyelvtudást igazoló nyelvvizsga bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 137/2008. (V.16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) szabályait is figyelembe véve helyesek.

[29] A felperes a jogalap nélkül kifizetett illetmény címén – olyan juttatásokat kívánt keresetében visszakövetelni az alperestől, amelyeket a hivatásos szolgálati jogviszony fennállása alatt azért nyújtott, mert az alperes az államilag elismert nyelvvizsga eredményét igazoló bizonyítvánnyal, vagy azzal egyenértékű okirattal igazolta az idegennyelv-tudást [régii Hszt. 104. § (2) bekezdése, Hszt. 160. § (2) bekezdése]. A perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről történő tudomásszerzésnek ezért a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenségéről történő tudomásszerzés tekinthető. A büntetőbíróóság azonban csak az alperes cselekményét értékelte alanyi oldalról, és csak arról döntött, hogy az alperes követett-e el bűncselekményt, majd miután a vesztegetés büntetettét megállapította, az alperessel szemben jogerős intézkedést alkalmazott. A büntetőbíróóság a vesztegetés útján megszerzett nyelvvizsgával – mint a bűncselekmény eredményével – kapcsolatosan nem

foglalt állást, arra vonatkozó rendelkezést nem tartalmazott, és nem is tartalmazhatott, tekintettel arra, hogy a nyelvvizsga-bizonyítványok megsemmisítésére vonatkozóan közigazgatási eljárásban kell sort keríteni. Az Nftv.-nek a büntető ítélet jogerőre emelkedésekor hatályos 107/A. § (2)-(7) bekezdései értelmében, ha a nyelvvizsga-bizonyítvány kiállítását bűncselekmény befolyásolta, és a bűncselekmény elkövetését a bíróság jogerős ügydöntő határozata megállapította (...), a kiállító vizsgaközpont a nyelvvizsga-bizonyítványt időbeli korlátozás nélkül megsemmisíti, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem érint. Ha a kiállító vizsgaközpont jogutód nélkül megszűnt, a nyelvvizsga-bizonyítványt az oktatási hivatal semmisíti meg. A megsemmisítésre egyebekben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A vizsgabizonyítvány tárgyában hozott végleges határozatot – indokolás nélkül – a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben és az oktatási hivatal honlapján közzé kell tenni. A jogerős, illetve további jogorvoslattal nem támadható határozatot hozó bíróság vagy ügyészség a határozatról haladéktalanul értesíti a nyelvvizsga-bizonyítvány kibocsátóját, valamint az oktatási hivatalt. A vizsgaközpont által hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye. A Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése ezen felül előírta azt is, hogy az Nftv. 107/A. § (1) és (2) bekezdése szerint visszavont, illetve megsemmisített vizsgabizonyítvány érvénytelenítését az 5. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásban fel kell tüntetni. A fenti szabályokból megállapíthatóan, - ahogyan arra a Kúria Kfv.III.45.113/2025/5. számú végzésében rámutatott - a nyelvvizsga-bizonyítvány nem válik érvénytelenné önmagában amiatt, hogy bűncselekmény útján szerezték meg, és ezt a büntetőbíróság jogerős döntésében megállapítja. Annak érvénytelenítése körében az arra jogosultaknak kell döntenie, az arra meghatározott – az Ákr.-ben szabályozott – rendben. Erre figyelemmel a felperes, mint munkáltató szerv az alperes bűnösségét megállapító büntető ítélet tényállásának ismeretében nem rendelkezett jogosultsággal arra, hogy a nyelvvizsga-bizonyítvány érvényességét érintő megállapítást tegyen, és az érvénytelenségből eredő jogkövetkezményeket alkalmazza [33].

[30] Mindezek alapján a felperes keresetlevelét a Kp. 134. § (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő és igényét a Hszt. 11.§, 164.§ (3) bekezdése alapján elévülési időben érvényesítette az alperessel szemben, mivel a jelen perben érvényesített illetménykövetelést megalapozó ténynek az alperes nyelvvizsga-bizonyítványának érvénytelenítése, az arról történő tudomásszerzésnek pedig az érvénytelenítésről szóló döntésnek a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben és az oktatási hivatal honlapján történő közzétételét kell tekinteni. Figyelemmel arra, hogy az alperes nyelvvizsgájának érvénytelenítését kimondó végleges közigazgatási határozat közzétételének napja 2025. március 20-a volt, és a felperes a keresetlevelét 2025. május 30-án terjesztette elő, ezért – a Kp. 134. § (3) bekezdésének megfelelő határidő nem telt el és az igény elévülési időn belüli érvényesítése is megtörtént. A Hszt. 11.§ (1), (3) bekezdése, 164.§ (3) bekezdése értelmében az elévülési idő a 2025. február 27-én hozott és 2025. március 20. napján közzétett nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenítéséről rendelkező határozattal indult, ugyanis a jogalap nélkül felvett illetmény visszakövetelése ekkor vált esedékessé. Az alperes részéről a bűncselekmény elkövetésének a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése szempontjából volt jelentősége, ugyanakkor a jogalap nélkül kifizetett illetmény visszakövetelése a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenítéséhez (megsemmisítés) kötődött.

[31] Az alperes fellebbezése a fentiek okán sikerrel nem tudta támadni az elsőfokú ítéleti álláspontot, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – a fenti indoklása szerint - a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú perköltség igényét nem megfelelően számította fel, ezért arról az ítéltáblának a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1)-(2) bekezdéseire és 82. § (3) bekezdésére figyelemmel rendelkeznie nem kellett.

[32] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (214.025 forint) illetéket az alperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam viseli.

[33] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 27.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.

a tanács elnöke, előadó

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.

bíró

dr. Tóth László s.k.

bíró